

השופט עמית. "לא כל מקור עיתונאי חוטא כשהוא מדליף מידע לעיתונאי... גם עובד ציבור המשמש מקור אינו חוטא..."

אמרתי זאת לאותו גורם ולא קיבלתי תשובה שאפשר להיות איתה. הוא התחפר. מדוע אני בכל זאת אופטימי? כי בדיקה של שבת העלתה שהקרב בנושא הזה טרם הסתיים. הוא רק בראשיתו. נערכות עכשיו בדיקות שונות בעניין המינוי ובקרב יחזור הסיפור אל שולחן השופט בדימוס שלום ברנר.

תמיכה בעיתונות החוקרת

אי אפשר לסגור את השבוע הזה במדינה שבה חלק משומרי הסף מועלים בתפקידם, בלי להירדש לקרן האור שבקעה השבוע מבית המשפט העליון. זה קרה בהכרעת הדין בערעור של עו"ד ליאורה גלטי-ברקור ביץ' על החלטת השופט המחוזי, אבי זמיר, לדרחות תביעה כספית שלה נגד עיתון "הארץ".

גלטי-ברקוביץ' באה בטרוניה לעיתונאי ברוך קרא, שפירסם בשעתו ב"הארץ" ידיעה חשובה על חקירה סודית נגד אריאל שרון (פרשת סיריל קרון) וגרם לדרביה לחשיפתה כמקור. הוא הפר הסכמות איתה, טענה, הוא התרשל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב דחה כאמור את טענותיה ושופטי הערכאה העליונה – סלים ג'ובראן, יצחק עמית ואורי שוהם – סמכו ידם על ההחלטה. גם הם אימצו את עמדת פרקליטי "הארץ" עוה"ד זאב ליאונד, דור ליאונד ואלון נדב.

לא אכנס כאן למערכת היחסים הראויה והזהירה שצריכה להיות בין עיתונאי למקור, לשגיאות שני-עשו מחמת חוסר ניסיון מספיק באותה תקופה, ולרשלנות הגדולה של גלטי-ברקוביץ'. זה עלול להסיט אותנו מהעיקר.

מה שחשוב בפסק הדין הוא ההכרה העקרונית של השופטים בחשיבות העיתונות החוקרת. מה שחשוב להפנים הוא בעיקר את המשפטים הכאים של השופט עמית בהסכמת עמיתיו: "עיתונות חופשית ומשי-גשגת והגנה על מקורות עיתונאיים, הם אינטרס חברתי חשוב ויעיד על כך החיסיון העיתונאי עליו עמדנו... לא כל מקור עיתונאי חוטא בכך שהוא מדליף מידע לעיתונאי... גם עובד ציבור המשמש מקור של עיתונאי אינו חוטא בהכרח..."

אני עוצר כאן אף שיש משפטים עקרוניים נוספים הראויים לציטוט. די בכך. האמידה של בית המשפט מדברת בעד עצמה.

חרפת תיק הרב פינטו (6)

השבוע עקבתי אחרי סטירת הלחי המצלצלת שקיבלו היועץ המשפטי, יהודה וינשטיין, ופרקליט המדינה, שי ניצן, משופטי העליון מרים נאור, אורי